

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 278/13</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **19 czerwca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Marta Pańczyk-Kujawska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **19 czerwca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. F.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o rentę rolniczą

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **8 lutego 2013 r.** sygn. akt **IV U 359/12**

oddala apelację

Sygn. akt III AUa 278/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 lutego 2012r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił wnioskodawcy J. F. prawa do renty rolniczej, dochodzonego wnioskiem z 10 listopada 2011r., w trybie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst Dz. U. z 2008r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.).

Powołując w podstawie prawnej decyzji art. 21 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy, organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca nie spełnia koniecznej przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia, skoro – w świetle orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 6 lutego 2012r. - nie jest długotrwale całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wnioskodawca J. F. odwołał się od decyzji KRUS do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie.

Wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty rolniczej, stwierdzając, że nie zgadza się z orzeczeniem komisji lekarskiej organu rentowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie żądania wnioskodawcy z tego samego względu, jaki powołany został w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, po rozpoznaniu odwołania wnioskodawcy wyrokiem z dnia 8 lutego 2013r., sygn. akt IV U 359/12 odwołanie to oddalił.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd Okręgowy ustalił, że J. F. ur. (...) pobierał rentę rolniczą w okresie od 31 maja 2003r. do 31 grudnia 2011r. W dniu 10 listopada 2011r. złożył wniosek o przyznanie prawa do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym na dalszy okres.

Lekarz rzeczoznawca KRUS w orzeczeniu z 22 grudnia 2011r. stwierdził, że nie rozpoznał u wnioskodawcy naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

W wyniku odwołania od tego orzeczenia, Komisja Lekarska KRUS orzeczeniem z dnia 6 lutego 2012r. potwierdziła, że rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia nie powodują całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Powyższe stanowiło podstawę – zaskarżonej w niniejszym postępowaniu- decyzji Kasy z 9 lutego 2012r. odmawiającej wnioskodawcy prawa do renty.

Przeprowadzony w postępowaniu sądowym dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii i psychiatrii –mający na celu weryfikację oceny stanu zdrowia odwołującego z postępowania administracyjnego- pozwolił Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie na poczynienie w sprawie zasadniczego ustalenia o braku długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wnioskodawcy. Jak podkreślił Sąd I instancji – opierając się w tym względzie w opiniach biegłych - (uznając tym samym dowód ten za w pełni miarodajny, tu przy podkreśleniu fachowości biegłych i zupełności opinii) , choć u odwołującego stwierdzono padaczkę pourazową w wywiadzie, cechy osobowości organicznej , chwiejność emocjonalną, poczucie niesprawności, emocjonalną chwiejność, zaburzenia snu, to jednak rozmiar tych schorzeń nie stanowi przeciwwskazań do wykonywania przez wnioskodawcę prac w gospodarstwie rolnym, nie powodując upośledzenia sprawności organizmu odwołującego po dniu 31 grudnia 2011r.

Zastrzeżenia do opinii zgłosił pełnomocnik wnioskodawcy, który podnosił, że J. F. od kilkunastu lat pozostaje w specjalistycznym leczeniu neurologicznym i psychiatrycznym i w ocenie lekarzy prowadzących jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych z zakresu neurologii i medycyny pracy oraz psychiatrii, a także o dopuszczenie w sprawie dowodu z opinii łącznej biegłych wszystkich specjalizacji wydających opinie w sprawie. Do powyższych zastrzeżeń dołączono skierowanie wnioskodawcy do szpitala.

Sąd nie uwzględnił powyższego wniosku , bowiem w ocenie Sądu I instancji opinie biegłych nie zostały skutecznie zakwestionowane, a zarzuty wobec opinii nie były merytoryczne i stanowiły jedynie polemiką z opinią.

W świetle powyższych ustaleń –o zdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wnioskodawcy po dniu 31 grudnia 2011r. - Sąd Okręgowy uznał jego odwołanie za nieuzasadnione, a zaskarżoną decyzję KRUS za trafną i odpowiadającą prawu, podziеляjąc w ocenie prawnej sprawy stanowisko pozwanego organu rentowego o nie spełnieniu przez J. F. koniecznej przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.).

W podstawie prawnej wyroku powołany został również art. 477¹⁴ § 1kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie zaskarżony został przez pełnomocnika wnioskodawcy.

W apelacji wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji i przyznanie prawa do renty, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Ponadto wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych z zakresu neurologii, medycyny pracy i psychiatrii oraz dopuszczenie dowodu z opinii łącznej wszystkich biegłych opiniujących w sprawie lub dowodu z opinii akademii medycznej w celu wydania opinii o aktualnym stanie zdrowia wnioskodawcy oraz ustalenia, czy w chwili obecnej jest niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Wniósł również o dopuszczenie dowodu z karty informacyjnej leczenia szpitalnego w dniach od 11 do 13 lutego 2013r.

Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a to: art. 232 k.p.c.

w zw. z art. 224 § 1 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. odkreślając, że wnioskodawca pozostaje pod stałą kontrolą lekarską w poradni neurologicznej i psychiatrycznej oraz, że sytuacja zdrowotna dyskwalifikuje go obecnie do podjęcia jakiegokolwiek pracy w gospodarstwie rolnym, która jest pracą ciężką i wymagającą pełnej sprawności fizycznej oraz psychicznej.

Pozwany rolniczy organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji wnioskodawcy.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, rozpoznając apelację zważył ,co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest niezasadna i jako taka nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył ustalenia uprawnienia wnioskodawcy do renty rolniczej, a w szczególności ustalenia, czy spełnia on przesłanki z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U.

z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.) tj. czy jest on osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym, czyli osobą, u której ze względu na pogorszenie się stanu zdrowia istnieją przeciwwskazania do osobistego wykonywania niezbędnych prac w danym gospodarstwie rolnym, czy niezdolność ma charakter trwały, czy okresowy i kiedy powstała.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 8 lutego 2013r. jest – w ocenie tut. Sądu - wyrokiem trafnym i odpowiadającym prawu, zaś w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie występują jakiegokolwiek przesłanki zaskarżenia mogące wyrok ten wzruszyć, również te, które Sąd II instancji ma na uwadze z urzędu (art. 378 § 1 kpc).

Przede wszystkim, już na wstępie stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe zmierzające do ustalenia, czy wnioskodawca jest długotrwale niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a tym samym, czy spełnia konieczną przesłankę nabycia prawa do dochodzonego świadczenia rentowego określoną w art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników po dniu 31 grudnia 2011r.

Dokonana przez ten Sąd ocena dowodów, na jakich oparł się on w swym negatywnym dla odwołującego w tej mierze ustaleniu, nie jest oceną dowolną, ale mieszczącą się w granicach oceny swobodnej, o jakiej stanowi art. 233 § 1 k.p.c. mający swe pełne zastosowanie, także do oceny dowodu z opinii biegłych.

Sąd I instancji, dzieląc konkluzję opinii powołanych w sprawie biegłych o braku podstaw do uznania odwołującego za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym, miał na względzie te wszystkie wypracowane w orzecznictwie sądowym kryteria oceny tego dowodu, które przemawiają za przyjęciem jego miarodajności (bliżej o nich w orzeczeniach Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1990 r. I PR 148/90 OSP 1991 nr 11-12, poz. 300, z 14 września 1995 r. II URN 31/95 OSNAP 1996 r., nr 7, poz. 103, czy z dnia 7 listopada 2000r. I CKN 1170/98 OSNC 2001/4/64).

Tak więc zauważyć wypadnie, że powołani w sprawie biegli dysponowali wiadomościami specjalistycznymi, niezbędnymi do stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla sprawy, a z kolei wydanie opinii poprzedzone zostało analizą dokumentacji lekarskiej, jak też przeprowadzeniem badania przedmiotowego wnioskodawcy i uzyskaniem od niego wywiadem.

Również zarzutów, co do treści opinii nie zawiera apelacja skarżącego, będąca polemiką z ustaleniami Sądu, wynikającą z subiektywnego odczucia wnioskodawcy o jego niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Podkreślić należy, że w postępowaniu sądowym badana jest legalność decyzji i orzekanie o niej możliwe jest tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili jej wydawania, zaś postępowanie dowodowe przed Sądem jest postępowaniem sprawdzającym ustalenia dokonane przez organ rentowy. Zasadą jest zatem, iż Sąd ocenia legalność decyzji organu rentowego według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r. I UK 152/04 OSNP 2005/17/273, a także wyrok SN z dnia 10 marca 1998r., II UKN 555/97 OSNP 1999/5/181).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na nie budzące wątpliwości ustalenie, że aktualny stan zdrowia J. F. nie powoduje u niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów, Sąd Apelacyjny nie znalazł jakichkolwiek podstaw do zweryfikowania zasadniczego ustalenia Sądu

I instancji i dzieląc je w postępowaniu odwoławczym w całej rozciągłości, potwierdzić też musiał prawidłowość oceny prawnej sprawy Sądu Okręgowego o nie spełnieniu przez J. F. koniecznej przesłanki nabycia prawa do renty rolniczej z art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz. U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.), co stanowiło o braku podstaw do uwzględnienia żądania apelacji wnioskodawcy, która uległa przez Sąd Apelacyjny oddaleniu po myśli art. 385 kpc .

(...)

1. (...)

2. (...)